

LADDERPUZZEL 98

Deze puzzel bestaat uit twee delen. De oplossing van het ene deel vormt de sleutel voor het andere deel.
In het eerste deel zijn een aantal woorden gegeven, waaruit enkele letters zijn weggelaten en vervangen door punten. De ontbrekende letters vormen telkens een lettergreep van een nieuw te maken woord waarvan de omschrijving is gegeven in deel 2.

De vraag is nu:

1. Hoe luiden de complete woorden van deel 1?
2. Welke woorden zijn in deel 2 bedoeld?

Deel 1.

aft...sel an...som, bal...n, ba...an, ba...t, be...f, be...ten, be...ten, bes...rd, be...eden, fer...eren, ge...on, ge...erde, ge...enis, ge...g, ka...nik, ka...el, ka...k, k...pel, k...terig, le...de, le...ing, le...dig, lo...al, ma...aar, o...al, pa...el, pe...l, p...tiel, pr...t, pr...sen, re...ntijd, s...eraap, s...ken, s...ing, s...king, s...let, too...d, tr...ns, tr...t, tus...dek, ve...el, ven...el, ver...en, vere...d, ver...eling, ver...ken, ve...s, w...sen, zui...ing.

Omschrijving:

1. wachtrekende plant
2. beginnen of aanvatten
3. opgewekt
4. enkelvoudige stof
5. begunstiging van familie of vrienden
6. bezitter
7. later
8. kwaadspraak

Bij juiste invulling vormen de woorden, van boven naar beneden gelezen, een zeggwijze.
Door deze puzzel goed op te lossen kunt u 5 punten verdienen.
U dient echter uw oplossing in te zenden vóór dinsdag 4 maart a.s. en wel aan mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje.

S. A. GLAUDEMANS

Huldiging

De filmzaal van ons Ontspanningsgebouw was donderdag 13 februari j.l. eigenlijk te klein om alle belangstellen voor de jubilmviering van de heer Glaudemans te kunnen bevatten.

Aangezien de heer Glaudemans lid is van het VDH-Mannenkoor werden hij en zijn familie bij binnenkomst door dit koor toegezongen.

Hierna kreeg een 7-tal sprekers het woord. Dit waren achtereenvolgens de heren ir W. J. Boof, dr. Joh. H. Scheurer, L. F. Laurier, P. J. van der Scheer, W. F. de Bruin, namens de Cellulose Laktfabrieken, de heer Van der Togt, oud-chef Meubelmakerij, en L. Krul.

Op verschillende manieren werden door de sprekers de afgelopen 25 jaren belicht, waarbij wel duidelijk bleek dat de heer Glaudemans zich gekenmerkt heeft als een trouwe en bescheiden werker.

Nadat namens een groot aantal Van der Heem-ers een mooie servies was aangeboden bedankte de heer Glaudemans allen die, op welke wijze dan ook, zich voor de viering van zijn jubileum hadden ingespannen.

Aan het einde van de bijeenkomst kregen de aanwezigen de gelegenheid de jubilaris te feliciteren.

Spreekuur O.R. Maanweg

25 FEBRUARI 1958.

1e pauze: de heren Haasdjik — I. v. d. Velde.
2e pauze: de heren Mindé — Laurier.

Oplossing puzzel 95

Horizontaal:

1. aanhalig
7. hes, kies, pees
10. strak
12. M.P.
13. ze
15. mes
16. ri
18. oir
20. niet
21. neef
23. pauw
24. ut
25. dr.
26. flat
28. rozig
31. esp
33. al
34. bijna
35. R.A.I.
36. Eya
37. P.S.
38. luk
39. B.B.
41. legaat
43. jis
44. zaad
46. net
47. pyrujlik
48. rem

Verticaal:

1. arzonderlijk
2. N.S.
3. H.T.M.
4. Aves
5. las
6. ik
8. em.
9. spuitgasten
11. uitwriwen
14. eiersaus
16. reu
17. eb
19. re
20. nat
22. f.f.
23. pal
24. ui
29. onager
30. z.a.
32. pik
34. bel
37. Pa
39. ban
40. bal
42. Ate
44. zij
45. dij

- Na 95 inzendingen behoren mev. M. J. H. Helders, aft. 2633 en de heer G. C. Oomens, aft. Kostpijls, tot de gelukke prijswinnaars van deze week. Zij hebben namelijk met resp. 104 en 101 het hoogste aantal punten. Beiden kunnen hun prijs (f 10,—) afhalen bij mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje.

PRUWINNAARS

Op verzoek van een dame, die zowel doof als blind is, plaatsen wij het volgende berichtje:
Op dinsdag 4 maart a.s. viert de Dovenvereniging „HAGA“ zijn 40-jarig jubileum met een feestavond in „Amicitia“, Westende 15.
Medewerking wordt verleend door een toneelgroep en door de Haagse Blindenzakelvereniging „Kunst naar Kracht“. Toegangskaarten à f 1,— zijn te verkrijgen bij afdeling Sociale Zaken.

Graag even uw aandacht!

Wij hopen dat deze avond een succes zal worden en dat u, mede door uw aanwezigheid, het sympathieke doel van deze vereniging zult willen steunen.

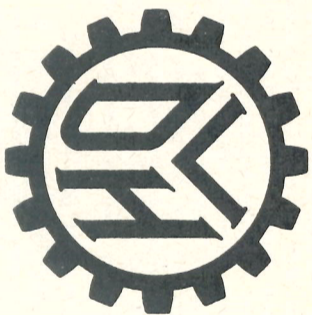
Welkom en gefeliciteerd!

WEIKOM (Utrecht):
Mei, H. C. van Boon, Productiebureau; A. M. Pastoors, Techn. Bureau; mev. M. M. E. Selonijns-Wijnmaalen, Alg. Zaken.
GEBOREN (Utrecht):
Cornelia M. B., dochter van N. J. van Ingen, aft. Montlage, d.d. 2-2-1958.

WEIKOM (Maanweg):
Mevr. J. P. F. Bisschops-Martens, mevr. S. I. Willems, D. van Leeuwen, J. W. la Valette, aft. Transformatorenfabriek; G. R. von Dobschütz, H. M. Jorissen, aft. Radionontage; A. Molleman, aft. Kostpijls; mev. Th. J. Timmermans-v. d. Leur, aft. Kantine; H. de Koning, volonfair.

HUWELIJK (Maanweg):
J. J. A. v. d. Hout, aft. Gereedschappsbureau, met mev. E. v. d. Brande, d.d. 6-1-1958.

GEBOREN (Maanweg):
Hans, zoon van J. Hoefnagel, aft. Onderhoudskantst., d.d. 2-2-1958; Erik A. M. M., zoon van H. C. J. de Beer, aft. Radionontage, d.d. 7-2-1958.

het V.D.H.-tje

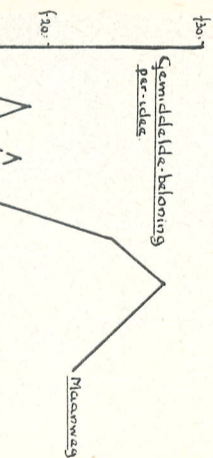
PERSONEELSORGaan van VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG **UTRECHT HOLLAND**
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielafabriek N.V.

Redacteur: C. Schurevel.
Redactie - Adviescommissie: dr. Joh. H. Scheurer (voorzitter), C. A. M. Kroon, L. F. Laurier, drs C. A. A. van Luttervelt en ing. J. Roorda.

IK HEB EEN IDEE

Onlangs kreeg de redactie van het VDH-tje, zowel van de Utrechtse als de Haagse Ideeëncommissie de jaarverslagen over ingezonden ideeën een goede afdeling om over dit voor u en voor het bedrijf zo belangrijke onderwerp een artikel te schrijven.

„Ik heb een idee“ is een uitdrukking die u dagelijks in uw werk en naasten onder allerlei omstandigheden kunt horen. Als men zijn vakantiplannen bespreekt met de gezinsleden of met vrienden en kennissen, dan zal ongetwijfeld het „ik heb een idee, maar ik weet niet of jullie ervoor voelen“ meer malen worden gehoord. Wij namen nu toevallig dit voor de hand liggende voorbeeld, maar u zult het met ons eens zijn dat dit voorbeeld heel gemakkelijk met nog enkele andere is uit te breiden.

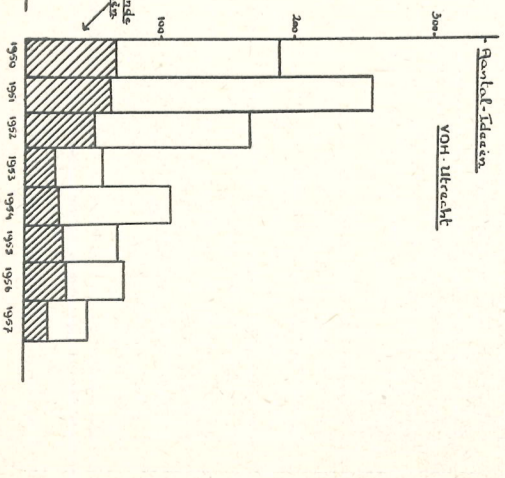
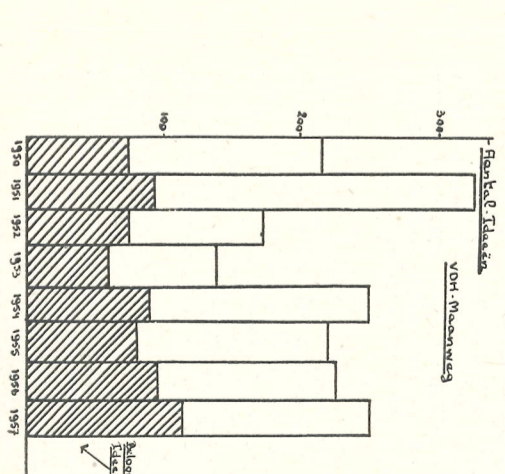

men een beter begrip krijgt voor de nu eenmaal noodzakelijk te treffen maatregelen. Dit erbij betrekken van de personeelsleden wordt wel eens vlotweg genoemd „het laten meespelen“. Welnu, elk personeelslid bij Van der Heem krijgt de unieke gelegenheid om mee te spelen, waarbij hij zelf ook nog het initiatief kan nemen, namelijk door het inzien van een idee. Het blijkt in vele gevallen toch immers zo te zijn, dat men zijn eigen werk en de mogelijkheden tot verbetering die erin zitten, het best zelf kan beoordelen.

Men beweert wel eens dat er een zekere schroom bij de mensen is om hun mening kenbaar te maken en ook wij ervaren dit. De ingezonden ideeën leveren echter het bewijs dat deze schroom ongegrond is en heel vaak komt het voor dat zeer goede ideeën afkomstig zijn van personeelsleden waarvan je het op het eerste gezicht niet had verwacht.

Wij geven u daarom deze raad: Betrouw niet nog eens wat meer aandacht uw werk en de werksituatie. Ziet u een mogelijkheid tot verbetering, stel het ook schrift en stop het in de ideeënbus. Als het u in een bepaald geval moeilijk valt uw gedachten op papier te zetten, dan is een lid van de Ideeëncommissie graag bereid u hierbij te helpen.
Aan het begin van dit stukje zeiden wij al: u bewijst er u zelf en het bedrijf een dienst mee, want als uw idee goed blijkt te zijn en ingevoerd kan worden, dan krijgt u daarvoor een beloning en levert de invoering een besparing voor het bedrijf op.
Hoe groot is zo'n beloning, dan wel vraagt u. Dit hangt natuurlijk af van de waarde van het idee, maar f 5,— of f 10,— is betrekkelijk gauw verdiend.
In het jaar 1957 zijn aan de Maanweg echter 27 beloningen gegeven die boven f 25,— lagen, waarvan er zelfs één f 200,— bedroeg. Wij hopen dan ook dat de Ideeëncommissie in 1958 en in de daarop volgende jaren een grote stroom van ideeën krijgt te verwerken. In de hierbij gepubliceerde overzichtlijst kunt u zien wat ons personeel in de afgelopen jaren op dit gebied heeft gepresteerd.

Over dit soort ideeën willen wij het hier echter niet hebben. Het doel van dit stukje is u te wijzen op het belang van goed doorzichte ideeën, die rechte streeks of zijdelings op het werken bij Van der Heem betrekking hebben. Inderdaad: goed doorzichte, want ook als men u voor de vakantie losweg een idee aan de hand doet dat niet behoorlijk is overwogen, heeft zo'n idee maar een betrekkelijke waarde. Dit goed doorzichte zijn spreekt des te sterker als het gaat over ideeën, die op het werk of op de werksituatie betrekking hebben.

Bij het moderne personeelsbeleid wordt er zo dikwijls op gewezen, dat men, indien enigszins mogelijk, het personeel bij allerlei kwesties moet betrekken en inlichten, in die zin, dat

De „floormanager“ temidden van camera 3 en „dolly“.

BEZOEK AAN DE IRENE-STUDIO

Sloe gaat nu zo'n televisie-uitzending?

De uitzending op die gedenkwaardige zaterdagmiddag, of beter gezegd: de ontvangst daarvan, is voor mijn vrouw niet direct een succes geworden. Op haar vraag: „zien we julie dan ook?“ (misschien meer bedoeld om te controleren, of we inderdaad naar Bussum gingen) had ik geantwoord: „Zal wel“. Maar laat ik allereerst de draad van mijn verhaal van de vorige week weer oprakten:

De uitzending:

Deze begon klokslag vijf uur, nadat eerst was vastgesteld hoeveel pingels voordat zonden gaan. Dit is de studio-aanleiding voor het bekende „Kent sij het land?“ teken, dat elke Nederlandse televisie-uitzending aankondigt.

Met rustige stem werden de instructies door regisseuse en assistente naar de studio doorgegeven. Door de grote ruit, die de regiekamer van studio scheidt, konden wij zien, dat die instructies prompt werden opgevolgd. Nu geen zoeken meer, geen overleggen „zou het niet beter zo kunnen“, geen welfelen. Maar zekerheid en weten wat men moest doen: innijden, oprangsten, volgen. Als wij vroeger voor ons toestel zaten en er plotseling een microfoon in het beeld verscheen, of een meneer die er niet in hoorde, dachten we — té graag bereid om te oordelen en

STAFEXCURSIES

Als aanvulling op de van tijd tot tijd aan alle VDH-ers geboden gelegenheid tezamen met hun naaste familieleden onze bedrijven te bezichtigen, heeft de directe bestolen binnenkort een aanvang te maken met speciale stafexcursies. Zoals in deze benaming al enigszins tot uitdrukking komt, zijn deze bestemd voor het hogere kader, dat wil zeggen de zogenaamde staf-functionarissen en de chefs der belangrijkste afdelingen.

Deze heren zullen tezamen met hun echtgenote worden ontvangen in groepen van in totaal circa 20 personen. Na een praatje over VDH en vertoning van onze bedrijfsfilm zullen een aantal bedrijfsafdelingen bezichtigd worden, waarbij de chefs meer in het bijzonder gelegenheid zullen hebben hun echtgenote de „eigen“ afdeling te tonen, hun naaste medewerkers voor te stellen e.d.

Hoewel deze bijeenkomsten met de reeds lang bekende familie-excursies veel gemeen hebben, heeft de directie er ook nog een speciaal doel mee. Deze opzet wordt duidelijk indien men zich realiseert dat bij een snelle groei van klein- naar grootbedrijf zoals VDH in de 32 jaar van haar bestaan heeft meegemaakt, zich geleidelijk symptomen gaan voordoen van een zekere onderlinge verwarring. Ten volle is de directe zich ervan bewust dat er grote *zakeijke* belangen me gedend zijn bij een dergelijke ontwikkeling om te zien naar middelen die het contact tussen directe en stafmensen alsmede tussen deze onderling kunnen bevorderen.

Deze doelstelling voor ogen houdend, lag het voor de hand op het eigenlijke fabrieksbezoek een samenzijn te doen volgen, tijdens hetwelk ruimschoots gelegenheid zal bestaan tot het stellen van vragen en tot een voortgezette persoonlijke kennismaking.

De tot deze stafexcursies uit te nodigen functionarissen zullen te zijner tijd nader bericht ontvangen.

te veroordelen — „dat die st... daar nu niet op letten!“ Nu zeggen we alleen maar: Hoe bestaat het, dat het niet bij elke uitzending en op elk ogenblik gebeurt. Ook hier geldt het gezegde: veel weten is veel vergeven! Vooral als je bedenkt, dat voor een dergelijke routine-uitzending altijd nog 25 tot 30 mensen in actie zijn, de artisten nog niet meegerekend.

Hoe gaat dat nu verder?

De camera's 1, 2 en 3 produceren alle een beeld, waarvan er gewoonlijk maar één de lucht in gaat. Deze drie beelden bereiken eerst de camera-controlkamer (in de fotografische zoutden we zeggen: de retouche-afdeling). Daar wordt het beeld geschikt gemaakt voor uitzending, dus wat betreft helderheid, contrast e.d. De scherpstelling van het beeld geschiedt door de cameraman zelf. De drie gecorrigeerde beelden gaan nu:

Le naar de regiekamer, waar ze op een drietal monitors (een soort intern ontvangstoestel) zichtbaar zijn.

2e naar de camera, waarvan ze afkomstig zijn. Het is namelijk zo, dat de cameraman in zijn zoeker niet rechtstreeks via een lenzenstelsel de scene ziet, die zich voor zijn toestel afspeelt, maar op een klein beeldscherm. Elke camera bevat een miniatuur ontvangertje.

De kamer van meneer van Oorschot. Bovenaan ziet u een gedeelte van de hengehoofdon.

Dit gaat allemaal via kabels. Aan de hand van het draaiboek wordt in de regiekamer het beeld gekozen, dat de lucht in gaat. Wordt nu op een zeker ogenblik het beeld van camera 1 uitgezonden, dan wordt de camera die het volgende beeld zal moeten produceren, h.v. camera 3, tijdig gewaarschuwd. Blijkt uit het beeld op de desbetreffende monitor, dat de instelling van camera 3 goed is, dan wordt in de regiekamer overgeschakeld van camera 1 op camera 3 waardoor beeld 3 in de lucht komt. De acteurs in de studio kunnen aan het branden van een rood lampje voor op de camera zien, welk beeld op dat ogenblik wordt uitgezonden. Merkt men in zijn zenuwen dit lampje (Vervolg pag. 3)

Modewoord

Zo af en toe kom je een woord tegen, dat in korte tijd zich inburgerd, een modewoord. Dan gaan steeds meer mensen het gebruiken, soms goed geplaatst, ook wel eens wat op een vreemde manier geleerd.

Zo was kort na de laatste oorlog ineens het woord „shopeloos“ als slopwoord in de mode gekomen. Wie het heeft ingevoerd, weet men niet, net zo min als men weet wie een mop heeft bedacht. Wel vraag je je soms af, waarom nu juist dat woord plotseling burgerrecht kreeg. 't Moet bijvoorbeeld ergens in 't denken of voelen der mensen in die tijd weerklank hebben gevonden.

Zo gaat het ook met het tegenwoordig in discussies nogal eens gebruikte woord „repercussie“. In 't Latijn betekent dat eigentlijk terugkatsing of ook wel verdrinking, verterging. Als men nu zegt, dat een bepaalde maatregel zijn repercussies zal hebben, dan wil men er mee aangeven, dat er door die maatregel weer dingen in beweging zullen komen, misschien veel meer dan men bedoelt of vermoedt.

Nu lijkt het me, dat 't woord van „repercussie“ tot een modewoord in de laatste tijd op twee achtergronden kan wijzen: bedachtzaamheid of omrust.

De bedachtzame mens stelt zich verder door kan werken dan 't onmiddellijke doel; daarom overweegt hij rustig vooraf, wat hij zal zeggen of doen.

De onrustige voelt zich onzeker over de gevolgen van zo iets, dat gevoel knaagt aan zijn zekerheid. En bij allerlei dingen denkt hij aan mogelijke repercussies.

Het is wel eens nuttig, voor ons zelf na te gaan, op welke geestelijke bodem een modewoord in ons wortel schiet.

Scheurer.

(VERVOLG VAN PAG. 2)

niet op, dan gebeurt het dat de ge-waardeerde televisiespreker zich tot u richt maar... een andere kant opkijkt. Een vierde monitor in de regiekamer geeft uitsluitend het uitgezonden beeld weer.

En nu naar Lopik.

Tot nu toe geschiedt de hele beeld-overbrengst langs kabels. Ook de volgende etappe nog, namelijk naar de HCK (hoofdcontrolekamer) in de veel grotere Vitus studio, dichtbij de Irene studio gelegen. Daar wordt het beeld nogmaals op kwaliteit getoetst, waarna het via de gerichte zender naar Lopik gaat. Het door Lopik uitgezonden beeld bereikt dan onze antennes en onze ontvangers, maar levens... de ontvangerantenne op de Vitus studio. De Vitus studio dirigeert dan op zijn beurt het van Lopik ontvangen beeld naar de Irene studio, waar men het op een „echt“ televisietoestel kan zien.

IEDER KRIJGT ZIJN KANS!

WAT DOET DE PSYCHOLOOG?

Tenminste, de kans die hij verdient, zeggen we er veiligheidsshalve achteraan!

Wij waren met onze artkeltjes over het psychotechnisch onderzoek zover gevorderd, dat de nieuweling na een onderhou, na de proef met de kooi en na medisch onderzoek op de voor hem geschikte plaats in het bedrijf kon worden tewerkgesteld. Er bestond een zo groot mogelijke zekerheid dat wij met deze plaatsing, zowel voor het bedrijf als voor de werknemer, geen riskant spelletje gingen spelen.

In de functie, waarin de nieuweling werd geplaatst, zou het de nieuweling Maar nu „de kans“. Vanzelfsprekend probeert iedereen meer te bereiken. Is iemand een poosje in een nieuw bedrijf, heeft hij eens goed rondgekeken, dan ontdekt hij al gauw andere baantjes waarvan hij denkt: dat zou wel iets voor mij zijn. En meestal zijn dit dan baantjes die „hogerop“ liggen. De enkeling die een baantje begeert, waar hij zo'n „ijpige“ heeft, laten wij maar buiten beschouwing.

Nu is het voor een bedrijf altijd zo dat de hogere functies moeilijker zijn te bezetten dan de lagere. Hoe hoger de functie, hoe zwaarder de eisen die worden gesteld en hoe minder mensen die aan deze zwaardere eisen voldoen. Begrijpelijk, want het is precies als met bijvoorbeeld verspringen; iedereen haalt wel 1 meter, minder mensen 2 meter, 3 meter wordt voor menigeen al een flinke sprong en zo wordt het aantal dat het haalt steeds minder, want bij 8 meter zijn er misschien nog 5 over op de gehele wereld en 9 meter heeft nog nooit iemand gehaald. Hoe hoger de eisen dus, hoe minder mensen eraan voldoen. Voor een bedrijf is het daarom altijd belangrijk te weten welke capaciteiten er in huis zijn.

Het is bij voorbeeld zeer wel mogelijk dat iemand altijd broodbezorger is geweest en — op een goede dag genoeg gekregen van regen, hagel en kletspraatjes aan de deur — overstapt

Dus ook hier controle op het beeld, zoals wij dat in onze huiskamer ontvangen.

Om tien minuten over half zes was de uitzending voorbij en om kwart voor zes was alles donker en leeg. Onwillekeurig vergelijk ik de televisie-uitzending met een droom: men kan er van alles in meemaken, maar is de droom voorbij, dan is ook alles weg. Er blijft niets tastbaars van over, alleen de herinnering. Aan de TV-mensen de taak te zorgen, dat die herinnering goed is!

Om bij zessen namen we afscheid van regisseuse Foeffen en haar staf, een ervaring rijker, maar misschien een illusie armer. „Hep ik daarvoor alle buren laten komen“, zei mijn vrouw toen ik thuis kwam, kennelijk helemaal niet verrukt dat zij me weer „echt“ zag!

in een fabriek. Vanzelfsprekend komt hij in eenvoudige werk aan de gang! Hij heeft immers geen enkele ervaring. Maar wie kan beoordelen wat de man in zijn mars heeft? Wie is in staat om te zeggen of deze man — met de nodige opleiding natuurlijk — niet een prima stempelmaker kan worden? Er zijn voorbeelden te over die bewijzen dat dit inderdaad kan.

Zowel voor de man als voor het bedrijf is het nu belangrijk te weten welke mogelijkheden er zijn. Mogelijkheden die wij echter niet kunnen aflezen uit de proef met de kooi. Van daar dat in de eerste weken van het dienstverband veelal een meer uitgebreid psychotechnisch onderzoek plaatsvindt.

Dit bestaat dan gedeeltelijk uit schriftelijk werk, waaruit iets blijkt omtrent het niveau van de ontwikkeling en omtrent de intelligentie, en gedeeltelijk uit een mondeling onderhou. In dit mondeling gedeelte vindt allereerst een algemeen praatje plaats dat een indruk geeft omtrent de figuur van de proefpersoon (dit is de officiële naam voor iemand die wordt getest): omtrent zijn verleden, zijn schoolopleiding, zijn vroegere werkzaamheden, de reden waarom van werkring werd veranderd, enz. Na dit persoonlijk gericht praatje worden dan enkele proefjes afgenomen, die een nadere kijk geven op de handvaardigheid en het technisch inzicht, zowel praktisch als theoretisch. Dit alles bij elkaar nu geeft een vrij volledig beeld van de proefpersoon. Een beeld dat voldoende vermeldt omtrent de huidige mogelijkheden, maar ook omtrent de uitgroei-mogelijkheden. En zo wordt dan tijdens de aandacht gevestigd op de mogelijkheden die ieder van onze personeelsleden in zich draagt. Voor de een zijn die mogelijkheden vanzelfsprekend groter dan voor de ander, maar wij proberen zo in ieder geval ieder de kans te geven die hij verdient.

Aangifte

inkomstenbelasting 1957

In deze weken worden door de Inspecteur van de belastingen de aangiftelijsten voor de inkomstenbelasting 1957 rondgestuurd. Deze aangiftelijsten moeten voor 1 april a.s. zijn ingevuld.

Alle werknemers met een inkomen van meer dan f 6.900.— (inclusief de kinderbijslag) ontvangen van de salaris- of loonadministratie uiterlijk bevestiging van de opgave van de in te vullen bedragen.

Andere werknemers, die ook een aangiftelijst hebben ontvangen, worden verzocht uitsluitend schriftelijk de gegevens aan te vragen. Maandloners rechtstreeks bij de salarisadministratie, uur- en wekloners via de tijdschrijvers.